

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Trg pobjede 13
35000 Slavonski Brod

Poslovni broj: P-763/2023-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu, po sucu Marini Vučetić u pravnoj stvari tužitelja Damira Pavičića, OIB: 46425333981 iz Slavonskog Broda, Ruđera Boškovića 40, zastupanog po punomoćniku Krešimiru Kmetu, odvjetniku iz Slavonskog Broda protiv tuženika Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 56, OIB: 14036333877, zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Knezović i partneri j.t.d. iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave 18. ožujka 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženika Maje Čalušić, odvjetničke vježbenice i rasprave održane 29. travnja 2026. na kojoj je objavljena odluka, istog dana

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba čl. 4 Ugovora o kreditu, 5140030242-26000053308/2005 na iznos od 140.000,00 CHF kojom se navodi da je kamatna stopa promjenjiva u skladu s promjena odluke o kamatnim stopama, koji ugovor je sklopljen između tužitelja Damira Pavičića iz Slavonskog Broda, Ruđera Boškovića 40 i tuženika Addiko bank d.d. Zagreb, Slavonska avenija 56, te stoga ista odredba ne proizvodi pravne učinke za ugovorene stranke.

II. Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d., Slavonska avenija 56, Zagreb, isplatiti tužitelju Damiru Pavičiću iz Slavonskog Broda, Ruđera Boškovića 40, iznos od 8.218,09 eura (osam tisuća dvjesto osamnaest eura i devet centi), sa zateznom kamatom do 31. prosinca 2007. po stopi zateznih kamata koja je određena uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena tekućom za razdoblje od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB, a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope za stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi

tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od 1. siječnja 2023. sa zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koje je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, do 29. prosinca 2023. a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, od:

- 2.10.2007. na iznos od 45,10 €
- 6.11.2007. na iznos od 46,40 €
- 4.12.2007. na iznos od 45,30 €
- 3.1.2008. na iznos od 46,80 €
- 2.2.2008. na iznos od 47,44 €
- 2.3.2008. na iznos od 45,03 €
- 2.4.2008. na iznos od 48,72 €
- 3.5.2008. na iznos od 45,73 €
- 3.6.2008. na iznos od 46,71 €
- 2.7.2008. na iznos od 45,82 €
- 29.8.2008. na iznos od 46,34 €
- 3.10.2008. na iznos od 46,45 €
- 31.10.2008. na iznos od 45,49 €
- 29.11.2008. na iznos od 51,04 €
- 2.12.2008. na iznos od 46,55 €
- 2.1.2009. na iznos od 93,75 €
- 2.2.2009. na iznos od 94,39 €
- 2.3.2009. na iznos od 87,33 €
- 2.4.2009. na iznos od 94,68 €
- 5.5.2009. na iznos od 91,33 €
- 2.6.2009. na iznos od 145,41 €
- 2.7.2009. na iznos od 138,54 €
- 4.8.2009. na iznos od 143,85 €
- 2.9.2009. na iznos od 145,21 €
- 2.10.2009. na iznos od 139,36 €
- 3.11.2009. na iznos od 143,15 €
- 2.12.2009. na iznos od 140,39 €
- 5.1.2010. na iznos od 146,85 €
- 17.3.2010. na iznos od 148,71 €
- 17.3.2010. na iznos od 133,76 €
- 4.5.2010. na iznos od 151,44 €
- 4.5.2010. na iznos od 145,40 €
- 2.6.2010. na iznos od 151,57 €
- 2.7.2010. na iznos od 155,85 €
- 19.8.2010. na iznos od 158,57 €
- 2.9.2010. na iznos od 166,33 €
- 13.10.2010. na iznos od 156,78 €
- 3.11.2010. na iznos od 158,61 €

- 25.12.2010. na iznos od 162,91 €
- 11.1.2011. na iznos od 153,37 €
- 26.2.2011. na iznos od 149,27 €
- 22.3.2011. na iznos od 135,12 €
- 22.4.2011. na iznos od 147,16 €
- 1.6.2011. na iznos od 142,90 €
- 2.6.2011. na iznos od 156,44 €
- 21.7.2011. na iznos od 152,55 €
- 20.8.2011. na iznos od 167,84 €
- 21.9.2011. na iznos od 164,41 €
- 8.10.2011. na iznos od 152,61 €
- 12.11.2011. na iznos od 103,31 €
- 30.12.2011. na iznos od 99,44 €
- 21.1.2012. na iznos od 104,00 €
- 14.2.2012. na iznos od 104,89 €
- 2.3.2012. na iznos od 98,02 €
- 21.4.2012. na iznos od 103,83 €
- 18.5.2012. na iznos od 100,55 €
- 21.6.2012. na iznos od 104,18 €
- 17.7.2012. na iznos od 100,27 €
- 1.9.2012. na iznos od 103,32 €
- 30.9.2012. na iznos od 102,63 €
- 1.11.2012. na iznos od 98,24 €
- 23.11.2012. na iznos od 102,39 €
- 30.12.2012. na iznos od 99,33 €
- 1.2.2013. na iznos od 99,33 €
- 1.3.2013. na iznos od 102,30 €
- 7.4.2013. na iznos od 100,55 €
- 30.4.2013. na iznos od 91,78 €
- 1.6.2013. na iznos od 101,71 €
- 30.6.2013. na iznos od 97,66 €
- 1.8.2013. na iznos od 99,00 €
- 1.9.2013. na iznos od 94,81 €
- 1.10.2013. na iznos od 98,50 €
- 1.11.2013. na iznos od 99,01 €
- 1.12.2013. na iznos od 97,10 €
- 1.1.2014. na iznos od 96,29 €
- 26.1.2014. na iznos od 99,48 €

do konačne isplate u roku od 15 dana

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 56, da isplati tužitelju Damiru Pavičiću, OIB: 46425333981 iz Slavanskog Broda, Ruđera Boškovića 40, iznos od 1.736,12 eura."

III. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 56, naknaditi tužitelju Damiru Pavičiću iz Slavanskog Broda, Ruđera Boškovića 40, troškove parničnog postupka u iznosu od 3.210,43 eura u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužitelj Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 56, sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u cijelosti.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi isplate.

1.1. U tužbi je navedeno da je tužitelj s tuženikom sklopio Ugovor o kreditu broj 5140030242-6000053308/2005 na iznos od 140.000.00 CHF. Ugovor je sklopljen sa Slavonskom bankom d.d. Osijek čiji je pravni slijednik Addiko bank d.d. U članku 3 Ugovora određena je kamatna stopa od 4,50% godišnje, dok je u članku 4. ugovorena promjenjiva kamatna stopa. O navedenom članku Ugovora se nije posebno pregovaralo niti je za tužitelja postojala takva mogućnost te nisu egzaktni parametri i metode izračuna parametara koji bi utjecali na odluku tuženika o promjeni ugovorene kamatne stope. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu P-1401/12 od 4. srpnja 2013. utvrđeno je da je tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koja povreda traje i dalje, povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovora o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva, u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima tuženika, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovori egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa a sve na štetu potrošača pa je time tuženik postupio suprotno odredbama Zakona o zaštiti potrošača i Zakona o obveznim odnosima. Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, potvrđena je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. Nadalje, tuženik je jednostranom odlukom mijenjao kamatnu stopu pa tužitelj smatra da je time oštećen za razliku između ugovorene kamatne stope i kamatne stopa koja je jednostranom odlukom tuženika povećana. Svako povišenje kamatne stope na temelju ovakve odredbe, uzrokovalo je stjecanje bez osnove na strani tuženika, a po osnovi koja je naknadno utvrđena ništetnom, sve protivno čl. 1111 i dr. ZOO-a.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da osporava osnovu, ali i visinu tužbenog zahtjeva tužitelja te ističe kako je tužba nedopustiva s obzirom da ne sadrži određeni zahtjev u pogledu glavne stvari sukladnu Zakonu o parničnom postupku. Smatra kako nisu ispunjeni uvjeti za postavljanje tužbenog zahtjeva prema čl. 186.b Zakona o parničnom postupku. Riječ je o iznimci od pravila propisanog u članku 186. st. 1 ZPP-a da tuženi zahtjev mora biti određen već u tužbi. S obzirom da nema pretpostavi za primjenu navedene iznimke, tužitelj ne može izbjeći primjenu čl. 186. st. 1 ZPP-a u uvjetima u kojima je tužitelj objektivno u mogućnosti odrediti odnosno specificirati tužbeni zahtjev. Tuženik predlaže odbaciti tužbu kao nedopuštenu. Nadalje, tuženik ističe prigovor zastare utuženih tražbina. Tražbine povremenih davanja za anuiteta kojima se u jednakim unaprijed određenim povremenim iznosima otplaćuju glavnica i kamate zastarijevaju za 3 godine od dospelosti svakog pojedinog davanja. U trenutku podnošenja tužbe već je nastupila zastara svih navedenih tražbina tužitelja, s obzirom da je proteklo više od 3 godine od dospelosti svih anuiteta po

osnovnom Ugovoru. Naime, Ugovor je sklopljen 6. prosinca 2006. s rokom otplate na 23 godine.

3. Ovaj sud je 18. listopada 2022. pod brojem P-1040/2019-31 donio presudu kojom je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja. Županijski sud u Zagrebu je rješenjem od 29. kolovoza 2023. Gž-1284/2023-2 ukinuo presudu ovog suda iz razloga što sud nije proveo dokaz saslušanjem svjedoka Ines Galić (ovaj sud je bio odbio taj dokazni prijedlog jer nije bilo dokaza da je ona bila osobni bankar tužitelja niti da je ona osobno kontaktirala s tužiteljem u svezi zaključenja Ugovora o kreditu u skladu s odlukom Ustavnog suda broj U-III-4372/2021 od 30. lipnja 2022.) i u ponovljenom postupku podneskom od 10. siječnja 2025. tuženik je odustao od tog dokaznog prijedloga.

4. Podneskom od 30. prosinca 2025. tužitelj je postavio konačan tužbeni zahtjev i predložio da sud obveže tuženika na isplatu iznosa od 8.218,09 eura.

5. Tužitelj je kod podnošenja tužbe tražio isplatu iznosa od 9.954,21 eura.

6. U podnesku od 14. siječnja 2026. tuženik je naveo da se protivi djelomičnom povlačenju tužbe.

7. U svezi navedenog sud je odlučio kao u izreci presude i odbio tužbeni zahtjev tužitelja za iznos od 1.736,12 eura.

8. U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid u izvod iz registra Trgovačkog suda iz kojeg je vidljivo da je Addiko Bank d.d. prednik Hypo-Alpe-Adria-Bank koja je prednik Slavonske banke (str. 5 do 14 spisa). Uvidom u preslik Ugovora o kreditu je vidljivo da je isti zaključen 6. prosinca 2005. između Damira Pavičića kao korisnika kredita i Slavonske banke kao kreditora za iznos od 140.000,00 CHF radi adaptacije kuće i zatvaranja kredita s promjenjivom kamatnom stopom (str. 15 do 18 spisa). Uvidom u obavijesti o promjeni kamatne stope je vidljivo da je Hypo Group slao obavijesti tužitelju o promjeni iste (str. 81 spisa) i iz obavijesti o promjenama kamatnih stopa po kreditu je vidljivo da su se iste od 28. studenog 2005. do 1. siječnja 2014. promijenile 7 puta i da je od 1. siječnja 2014. kamatna stopa 3.230% (str. 85 spisa). Uvidom u podatke o uplati je vidljivo da je tužitelj od listopada 2015. do 31. svibnja 2019. izvršio uplatu ukupno iznos od 337.282,47 kn (str. 87 i 88 spisa). Saslušan je tužitelj kao stranka u svrhu dokazivanja i provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Filipu Toliću.

8.1. Iz iskaza tužitelja Damira Pavičića je utvrđeno da je kredit koji je podigao iskoristio za kupnju kuće. Kupljena je obiteljska kuća, kredit nije niti na koji način iskorišten za potrebe poslovanja. Osobno je plaćao sve rate kredita. 2006. je podigao kredit, pronašao je kuću koju je želio kupiti, imao je otvoren račun u banci u kojoj je podigao kredit, mogao je birati između eura i franaka, a ponuđeno mu je kao povoljnije da uzme kredit u CHF. Rata kredita mu je u početku bila oko 484,43 eura, to je bilo u redu, mogao je to plaćati, ali nakon 5 – 6 godina rata se podigla na iznos od 1.061,78 eura mjesečno i jedno vrijeme je plaćao, a onda više nije mogao. Otkazan mu je kredit 2020., misli da je trebao plaćati do 2029. Nedavno je dobio opomenu pred ovrhu radi neplaćanja kredita. Kontaktirao je s odvjetnicom koja zastupa banku i rekao za situaciju, oni znaju za postupak koji se vodi zbog preplaćenih kamata. Pročitao je ugovor o kreditu, međutim nije ekonomist, nije mogao znati što slijedi. Da je rata ostala kakva je bila na početku, uopće ne bi bio problem, ali kasnije nije mogao plaćati rate. Ne sjeća se točno u vezi kamatne stope, fiksne i promjenjive, kako je došlo do toga da uzme kredit s promjenjivom kamatom, kada se diže kredit, uzme se ono što je ponuđeno. Zna razliku između fiksne i promjenjive kamatne stope. Službenik u banci nije mu posebno objasnio koja je razlika između fiksne i promjenjive kamatne stope.

8.2. U nalazu i mišljenju vještak Filip Tolić je naveo da je izračunao visinu tražbine na okolnost utvrđenja preplaćenih kamata. Navedena razlika se očituje u razlici između plaćene kamate po svakom anuitetu po primijenjenom otplatnom planu i kamate u svakom anuitetu po ugovorenom otplatnom planu. Navedene razlika nastala je uslijed promjena kamatne stope od strane tuženika, a sve sukladno Obavijesti o promjena kamatnih stopa do 26. rujna 2019., Otplatnom planu po Ugovoru o kreditu broj 5140030242-26000053308/2005 i Pregledu prometa za klijenta od 26. rujna 2019. Sukladno navedenom promjene kamatnih stopa su bile sljedeće: 5,20%, 5,80%, 6,55%, 6,30%, 5,54% i 3,23%. Razlika od 45,03 eura / 339,31 kn nastaje 1. listopada 2007. jer tuženih od 1. rujna 2007. mijenja kamatnu stopu s 4,50% (početna ugovorena kamatna stopa) na 5,20%. Ukupan iznos predmetne razlike u razdoblju od zaključenja Ugovora o kreditu, odnosno početka otplate, do 25. siječnja 2014. (do promjene kamate od 3,23% godišnje koju je propisao zakonodavac) je 8.224,15 eura / 61.964,91 kn. Navedenu kamatnu stopu od 3,23% godišnje zakonodavac je donio Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 143/13). Istim Zakonom od 1. siječnja 2014. je za kredite vezane za valutu CHF u primjeni, a slijedom aprecijacije valute CHF više od 20% te slijedom izračuna HNB da je prosječna kamatna stopa za kredite u CHF iznosila 4,62% utvrđena nepromjenjiva kamatna stopa od 3,23% godišnje. Vještak je u nalazu specificirao razliku po mjesecima.

8.3. Podneskom od 7. kolovoza 2024. je vještak dostavio sudu nalaz i mišljenje u eurima s obzirom na promjenu valute tijekom postupka i naveo da je tužitelj preplatio iznos ukupno 8.224,13 eura.

8.4. Nesporno je da vještak prilikom izrade nalaza i mišljenja nije prikazao i tzv. negativne razlike, ali tuženik nije niti predložio da se nalaz i mišljenje vještaka napravi i u tom dijelu, pa zbog toga sud i nije dao nalog vještaku da napravi izračun tzv. negativnih razlika.

8.5. Na nalaz i mišljenje prigovore je istaknuo samo tuženik, a kojima nije osporio matematički izračun vještaka, već su prigovori isključivo pravne naravi usmjereni na sam zadatak vještaku zbog čega je ovaj sud smatrao da nalaz i mišljenje vještaka nije potrebno dopunjavati. Po ocjeni ovog suda nalaz i mišljenje vještaka je stručan, obrazložen i nepristran i sud ga je u cijelosti i prihvatio.

9. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka sud je odlučio kao u izreci presude.

10. Tijekom postupka je utvrđeno kao nesporno da :

- je tuženik pravni slijednik Slavonske banke, što je vidljivo iz izvoda iz registra Trgovačkog suda

- su tužitelj i prednik tuženika zaključili Ugovor o kreditu 2. svibnja 2005. na iznosu od 140.000,00 CHF

- je ugovorena kamatna stopa od 4,50% godine promjenjiva,

- je rok otplate kredita bio 23 godine, a namjena kredita je bila adaptacija kuće i zatvaranje ranijeg kredita,

- je prvi anuitet kredita bio 1. veljače 2006.

- se kamatna stopa mijenjala tijekom otplate kredita i to od 28. studenog 2005. do 1. rujna 2007. je bila 4,5%, od 1. rujna 2007. do 1. prosinca 2008. je bila 5,2%, od 1. prosinca 2008. do 1. svibnja 2009. je bila 5,8%, od 1. svibnja 2009 do 1. prosinca 2010. je bila 6,55%, od 1. prosinca 2010. do 1. listopada 2011 je bila 6,30 %, od 1. listopada 2011 do 1. siječnja 2014. je bila 5,65% i od 1. siječnja 2014. je bila 3.23%,

- je kamatna stopa od 3,23% godišnje propisana Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 143/13) i u primjeni je od 1. siječnja

2014. kada je bila prva zakonska intervencija u ugovorne odnose iz ugovora o potrošačkom kreditiranju.

- je vještak izradio izračun do 25. siječnja 2014. do kad je kamatna stopa bila povisivana, a ne i nakon toga do prestanke otplate kredita jer je od siječnja 2014. došlo do primjene propisane kamatne stope od 3,23% godišnje,

- je ukupan iznos koji je tužitelj pretplatio radi promjene kamatne stope 8.218,09 eura

- kredit nije bio u konverziji,

- je pred Trgovačkim sudom u Zagrebu u spisu predmeta P-1401/2012 vođen kolektivni spor protiv banaka, među njima i protiv ovdje tuženika radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača. U navedenom predmetu je 4. srpnja 2013. donesena presuda koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014., te broj PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018., koje su potvrđene odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015. i Rev-2221/18 od 3. rujna 2019.,

- da je navedenom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, potvrđenom presudom VTSRH i VSRH utvrđeno da su banke, a među njima i tuženik iz predmetne parnice, u razdoblju od 10. rujna 2003. pa do 31. prosinca 2008., povrijedile kolektivne interese i prava potrošača – korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe tako da je ugovarana redovna kamata po promjenjivoj stopi koja se utvrđuje jednostranom odlukom kreditora, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora nisu pojedinačno pregovarali o navedenoj odredbi niti su ugovorom utvrđeni egzaktni parametri i načini izračuna tih parametara koji utječu na odluku kreditora o visini stope kamate, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, čime su banke postupale protivno odredbama Zakona o zaštiti potrošača i protivno odredbama Zakona o obveznim odnosima,

- iz odluke VSRH, u dijelu u kojem su potvrđene navedene odluke Trgovačkog suda u Zagrebu i VTSRH, proizlazi da navedene ugovorne odredbe o promjenjivoj stopi ugovorne kamate odlukom kreditora, nisu bile razumljive jer je u ugovorima korištena formulacija na temelju koje su potrošači samo znali za visinu stope ugovorne kamate u momentu sklapanja ugovora, ali ni približno nisu mogli znati zašto, kako, te u kojem smjeru će se tijekom budućeg kreditnog razdoblja kretati kamatna stopa, iz čega proizlazi da buduća kamatna stopa ugovorena kao primjenjiva nije bila ni određena ni određiva,

- je navedenom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, potvrđenom presudom VTSRH i VSRH utvrđeno da su banke a među njima i tuženik, povrijedili kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, sklapajući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja predmetnih ugovora tuženici kao trgovci nisu potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi sa sklapanjem predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana,

- su odredbe predmetnog ugovora promjenjivosti kamatne stope odlukom tuženika kao kreditora, odredbe unaprijed pripremljenog i sačinjenog tipskog ugovora od strane tuženika kao kreditora,

11. Tijekom postupka je bilo sporno u svezi istaknutog prigovora tuženika da li je ništetna odredba Ugovora kojom je ugovorena godišnja kamatna stopa koja je

promjenjiva sukladno odluci banke o kreditiranju građana (članak 3 predmetnog Ugovora o kreditu) i da li tužitelj ima pravo na isplatu.

12. Po ocjeni ovog suda tužbeni zahtjev je osnovan.

13. Na temelju članka 84. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03; dalje ZZP/03) koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora i članka 99. Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07., 125/07., 79/09., 89/09., 75/09., 133/09., 78/12., 56/13.; dalje ZZP/07) koji je bio na snazi tijekom daljnje otplate kredita, sporne odredbe ugovora o kreditu, su nerazumljive za potrošača, pa tako i za tužitelja u konkretnom slučaju, nepoštene pa time i nišetne, te kao takve ne proizvode pravne učinke. U njima nisu bili navedeni za potrošača jasni parametri koji će utjecati na promjenu visine kamatne stope ugovorene kamate, unaprijed su unesene u predmetni ugovor po tuženiku i o njima stranke nisu pojedinačno pregovarale na način da bi tuženik tužitelju parametre za promjenu stope redovne kamate objasnio niti ga upozorio na rizike ugovaranja valutne klauzule, što je sve uzrokovalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača.

14. U svezi navedenog, po ocjeni ovog suda, primjenom odredbe članka 1111. (koji sadrži opće pravilo o stjecanju bez osnove) u svezi s člankom 1115. (koji određuje opseg vraćanja), Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15. – dalje: ZOO/05), tužitelju pripada pravo na povrat iznosa preplaćenog s osnova nišetne ugovorne odredbe o promjenjivosti stope redovne kamate, te zatezna kamata od dana izvršene preplate svakog pojedinog anuiteta.

15. Vještačenjem je utvrđeno da je zbog povećanja kamatne stope nastala razlika između iznosa redovnih kamata obračunatih prema naknadnim odlukama Banke o promjeni kamatnih stopa i iznosa redovnih kamata po osnovi ugovora o kreditu (početna), a koja za utuženi period ukupno iznosi 8.218,09 eura

16. Prigovor zastare, koji je istaknuo tuženik, nije osnovan.

17. Građanski odjel Vrhovnog suda Republike Hrvatske je 1. ožujka 2022. objavio objedinjeno pravno shvaćanje o početku tijeka zastare u slučaju restitucijskih zahtjeva kao posljedice utvrđenja nišetnosti ugovornih odredbi u CHF i ono glasi: "Ako je nišetnost ustanovljena, kao u ovom slučaju već u postupku kolektivne zaštite potrošača, tada zastarni rok, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena nišetnost u postupku kolektivne zaštite potrošača, neovisno od (naknadnog) utvrđenja nišetnosti sadržanoj istovjetnih ugovornih odredbi kredita u CHF odnosno kreditu u kunama s valutnom klauzulom u CHF u svakom pojedinom slučaju, a povodom individualnih parnica potrošača u kojoj se oni pozivaju na pravne učinke presude donesene u postupku kolektivne zaštite."

18. Nesporno je da zastarni rok teče od 14. lipnja 2014. za kamatne stope Podnošenjem kolektivne tužbe Udruge potrošač kod Trgovačkog suda u Zagrebu u sporu zaštite kolektivnih prava, a koji postupak se vodio pod brojem P-1401/12 prekinut je tijekom zastare do pravomoćnog okončanja tog spora pred visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske odnosno donošenja presude tog suda 13. lipnja 2014., pod brojem PŽ-7129/13 (u odnosu na nišetnost ugovornih odredbi temeljem promjenjive kamatne stope). U svezi navedenog utužena tražbina tužitelja nesporno nije zastarjela jer je tužba podnesena 12. lipnja 2019.

19. Tužitelj je podneskom od 30. prosinca 2025. postavio konačan tužbeni zahtjev, nakon nalaza i mišljenja financijskog vještaka.

20. Tužitelj ima pravni interes za podnošenje tužbe jer ovlast tražiti utvrđenje ništetnosti ugovornih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu tužitelju pripada u skladu s čl.328. ZOO/05 budući traži i povrat danog u izvršenju spornih ugovornih odredbi.

21. U odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev 3142/2018-2 od 19. ožujka 2019. i Rev 18/2018-2 od 26. svibnja 2020., izražen je stav da citirane odredbe ZPP i ZZP, propisuju direktan učinak tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača i obvezuju sudove kada donose odluke u posebnim postupcima radi ostvarenja prava pojedinih potrošača, te se stoga sudovi mogu pozivati na utvrđenja iz pravomoćne presude kojom je prihvaćen zahtjev postavljen u tužbi iz članka 502. a stavak 1. ZPP. Prednik tuženika je bio stranka kolektivnog spora pa prema njemu djeluju pravomoćne odluke donesene u tom sporu i naprijed navedenim pravomoćnim odlukama je utvrđeno da su banke, a među njima i prednik tuženika, u vremenskom razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedile kolektivne interese potrošača, korisnika kredita i to, pri zaključivanju ugovora o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe tako da je ugovarana redovna kamatna stopa po promjenjivoj stopi koja se utvrđuje jednostranom odlukom kreditora, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora nisu pojedinačno pregovarali o navedenoj odredbi niti su ugovorom utvrđeni egzaktni parametri i načini izračuna tih parametara koji utječu na odluku kreditora o visini kamatne stope, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka na štetu potrošača, čime su banke postupale protivno odredbama Zakona o zaštiti potrošača i protivno odredbama Zakona o obveznim odnosima. Da iz navedenih odluka proizlazi da su navedene ugovorne odredbe bile nerazumljive za potrošače iz razloga što su u ugovorima korištene formulacije iz kojih su potrošači znali samo za visinu stope ugovorene kamate u trenutku sklapanja ugovora, ali ni približno nisu mogli znati zašto, kako, te u kojem smjeru će se kretati kamatna stopa tijekom budućeg kreditnog razdoblja. Iz navedenog proizlazi da buduća kamatna stopa ugovorena kao promjenjiva nije bila ni određena ni određiva, a korisnici kredita nisu dobili nikakve informacije o mogućim rizicima ugovaranja valutne klauzule u CHF i o mogućim posljedicama takvog ugovaranja.

22. U svezi navedenog i u skladu sa odredbom članka 81. Zakona o zaštiti potrošača ZZP/03 koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora o kreditu, te odredbe članka 4., članak 322., članak 323. i članak 324. ZOO/05, i prema ocjeni ovog suda, sporne ugovorne odredbe o promjenjivosti stope redovne kamatne jednostranom odlukom kreditora kao i odredbe o valutnoj klauzuli, premda jesu jasno sročene i lako uočljive, nisu razumljive iz razloga što u njima nisu precizno i jasno određeni uvjeti promjenjivosti stope ugovorene kamate i mogući rizici vezanja kredita uz tečaj CHF. Osim toga tužitelju kao potrošaču prilikom sklapanja ugovora nije na jasan i razumljiv način objašnjeno, kako bi on na temelju preciznih, jasnih i razumljivih kriterija mogao, predvidjeti financijske posljedice koje bi za njega kao korisnika kredita mogle proizaći, a to je imalo za posljedicu uzrokovanje znatne neravnoteže u pravima i obvezama s jedne strane tužitelja kao korisnika kredita i potrošača, i tuženika kao davatelja kredita i trgovca s druge strane, slijedom čega su sporne ugovorne odredbe nepoštene, a time i ništetne temeljem naprijed navedenih zakonskih odredbi. Radi se o tipskom, unaprijed formuliranom ugovoru tuženika i o odredbama ugovora koje prosječnom potrošaču koji nema potrebnih stručnih znanja iz područja ekonomije, nisu i ne mogu biti jasne na način da bi on već prilikom sklapanja ugovora znao ili mogao pretpostaviti pod kojim uvjetima će dolaziti do promjene (povećanja) stope ugovorne kamate, te da bi mu bili jasni i svi povećani rizici kojima su zbog promjene tečaja bili izloženi ugovaratelji kredita u CHF. Nesporno je pravo stranka na ugovaranje

promjenjive kamatne stope kao i valutne klauzule. Međutim, sporne odredbe nisu utvrđene nepoštenima i ništetnima iz razloga što je ugovorena promjenjiva kamatna stopa odlukom kreditora, niti zato što je ugovorena valutna klauzula, već su utvrđene nepoštenima i ništetnima zato što je nedvojbeno utvrđeno da nisu bile razumljive prosječnom potrošaču, zato što ugovorom nisu utvrđeni egzaktni parametri i načini izračuna tih parametara koji utječu na visinu stope kamate, zato što buduća kamatna stopa nije bila određena ni određiva, a glede valutne klauzule kreditor nije u cijelosti informirao potrošača o bitnim parametrima za donošenje valjane odluke te zato što se o spornim odredbama nije pojedinačno pregovaralo.

23. Prema zaključcima Visokog trgovačkog suda, sadržanima u presudi poslovni broj PŽ-7129/2013 nije zabranjeno istovremeno ugovoriti valutnu klauzulu i promjenjivu kamatnu stopu, ali činjenica što obveza potrošača istovremeno ovisi o dva promjenjiva bitna elementa čini tu obvezu posebno rizičnom, jer u vrijeme zaključenja ugovora potrošač ne zna koji iznos glavnice kredita izražene u kunama će biti u obvezi tijekom dugoročne otplate vratiti banci, a ne zna niti koju će cijenu (redovnu kamatu) za to platiti. Iznos glavnice kredita, koji je promjenjiv, a ovisi o odnosu švicarskog franka i kune, ne mogu unaprijed znati niti na njega utjecati ni banke ni potrošači, dok iznos cijene ovisi i o iznosu glavnice (koji je neizvjestan) i o visini kamatne stope, koja je tijekom postojanja obveze po ugovoru promjenjiva sukladno odluci banke, dakle vjerovnika. Prema stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske, sadržanog u odluci poslovni broj RevT-249/14-2, banke kao visoko specijalizirane novčarske ustanove, čiji predmet poslovanja je novac kojeg plasiraju potrošačima u vidu raznih novčarskih "proizvoda", dužne su maksimalno odgovorno pristupiti svakom pojedinom potrošaču i pomoći mu da se u okviru zakonom dopuštenih mogućnosti koristi njihovim uslugama, ali nikada na njegovu štetu. Stoga su neprihvatljivi stavovi tuženika iznijeti tijekom postupka, da je iluzorno očekivati da banka pregovara o pojedinačnim odredbama ugovora o kreditu sa svakim potrošačem jer je tužena kao banka kreditor, bila dužna svakog svog potrošača ozbiljno i u cijelosti informirati o smislu i sadržaju odredbi o promjenljivoj kamatnoj stopi i skrenuti mu pozornost na parametre o kojima ovisi kamatna stopa u budućem razdoblju trajanja kredita, što u konkretnom slučaju nije učinjeno. Pitanje zaštite kolektivnih interesa potrošača jest u području primjene prava Europske unije i regulirano je uz ostalo Direktivom Vijeća 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. o ugovornim odredbama u potrošačkim ugovorima koji se protive načelu savjesnosti i poštenja (nepoštene odredbe - dalje: Direktiva 93/13 EEZ), a koje odredbe su implementirane u nacionalno zakonodavstvo Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj: 78/12 - dalje: ZID ZZP/12) te se sada primjenjuju i kao nacionalni propis. U odnosu na pravne odnose i sporove proizašle iz njih, a koji su nastali prije ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju, a na koje se dakle neposredno ne primjenjuje pravo Europske unije, u tim slučajevima postoji obveza hrvatskih sudova da tumače nacionalno pravo u duhu prava Europske unije i sveopće njene pravne stečevine (što uključuje uz ostalo i praksu suda Europske unije), na što se Republika Hrvatska obvezala sklapanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, a koji je u primjeni od 2005.

24. S obzirom da je tuženik tijekom ugovornog razdoblja obračunavao i naplaćivao tužitelju ugovornu kamatu temeljem navedenih ništetnih ugovornih odredbi, prema kamatnoj stopi povećanoj svojom jednostranom odlukom, tužitelju pripada pravo od tuženika tražiti povrat preplaćenog u otplaćenom iznosu, na temelju odredbe članka 323. stavak 1. ZOO/05. Taj preplaćeni iznos, utvrđen je temeljem nalaza i mišljenja vještaka i predstavlja razliku obveza, u razdoblju od dana dospijeca prve utužene obveze do konačne otplate kredita a koja proizlazi iz promjene kamatne stope

u razdoblju otplate kredita i iz razlike između tečaja valute za valutu CHF primijenjenog kod otplate (na dan plaćanja pojedine obveze) i tečaja za valutu CHF važećeg u vrijeme isplate kredita.

25. Tuženik je u obvezi platiti i zateznu kamatu na svaki preplaćeni iznos anuiteta od dana plaćanja, na temelju članka 1115. ZOO/05, jer se u ovom predmetu radi o povratu onog što je tuženik stekao temeljem ništetnih ugovornih odredbi i to odredbi koje je sam tuženik unio u ugovor, pa je iz tog razloga tuženik nesavjestan stjecatelj, te da je stoga temeljem navedene zakonske odredbe, dužan tužitelju platiti zateznu kamatu na svaki iznos preplate i to od dana plaćanja svakog pojedinog mjesečnog anuiteta u kojem je sadržan i iznos preplate.

26. Na temelju čl. 154. st.1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 155/2023, 146/2025) i Tarife o nagradama i naknadi troška za rad odvjetnika (NN 138/23, 107/2025; dalje - OT) tuženik je u obvezi tužitelju naknaditi troškove postupka jer je tužitelj u cijelosti uspio u postupku.

26.1. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 200,00 eura (tbr. 7.t.1OT), trošak sastava podneska od 19. travnja 2021. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 8.t.1OT), trošak zastupanja na ročištu održanom kod ovog suda 22. travnja 2021. u iznosu od 200,000 eura (tbr. 9.t.1OT), trošak zastupanja na ročištu održanom 15. lipnja 2021. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 9.t.1.OT), trošak sastav podneska od 9. lipnja 2021. u iznosu od 200,00 eura (tbr.)t.1OT), trošak sastava podneska od 27. srpnja 2022. u iznosu od 200,0 eura (tbr. (.t.1OT), trošak zastupanja na ročištu održanom kod ovog suda 11. listopada 2022. u iznosu od 200,00 eura (tbr.. 9.t.1OT), trošak zastupanja na ročištu održanom 18. listopada 2022. radi objave odluke u iznos od 100,00 eura (tbr.9.t.3.OT), trošak sastava podneska od 30. prosinca 2025. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 8.t.1OT), troška sastava podneska od 16. listopada 2026. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 8.t.1OT) trošak zastupanja na ročištu održanom 18. ožujka 2026. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 9.t.1OT), trošak zastupanja na ročištu za objavu odluke 29. travnja 2026. u iznosu od 100,00 eura (tbr. 9.T.3. OT.) pripadajući porez iznosi 550,00 eura.

26.2. Tužitelj je u obvezi platiti pristojbu na tužbu u iznosu od 128,63 eura. Zakonom o sudskim pristojbama (NN 118/18, 51/23), čije su izmjene stupile na snagu 20. svibnja 2023. propisano je u čl. 11. st. 1. toč. 20. da su od plaćanja sudskih pristojbi oslobođeni potrošači kao stečajni dužnici i tužitelji u postupcima pokrenutim na temelju pravomoćne sudske presude za zaštitu kolektivnih interesa, a kako je u konkretnom predmetu parnica pokrenuta temeljem pravomoćne sudske presude za zaštitu kolektivnih interesa, sukladno odredbama ZOSP, tužitelj nije dužan platiti pristojbu za daljnji tijek postupka od 20. svibnja 2023.

26.3. Tužitelj je uplatio trošak vještačenja u iznosu od 331,80 eura. Ukupno je tužitelju priznat trošak u iznosu od 3.210,43 eura.

27. Na troškove postupka teče zatezna kamata od 29. travnja 2026. kao dana presuđenja do isplate na temelju čl. 29.st.2. i 8. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23).

28. Tuženik je odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u cijelosti jer zahtjev za naknadu troškova postupka tuženika nesporno nije osnovan. Tužitelj je povukao tužbu za iznos od 1.736,12 eura, ali zbog toga nisu nastali posebni troškovi postupka za tuženika. Prema pravnom shvaćanju Suda Europske unije u predmetu C-244/19 u presudi od 16. srpnja 2020., između ostaloga, je rečeno da se obvezivanje potrošača (tužitelja), koji je u cijelosti uspio u pogledu nepoštenosti spornih odredbi ugovora o kreditu, da naknadi parnični trošak tuženiku (trgovcu), protivu načelu djelotvornosti, jer ishod podjele troškova postupka koji ovisi samo o neosnovano

plaćenim iznosima čiji se povrat nalaže, može potrošača odvratiti od ostvarenja navedenog prava. Stoga, budući da je tužitelj u ovoj pravnoj stvari uspio sa zahtjevima za utvrđenje ništetnosti ugovornih odredbi i sa zahtjevom na isplatu, tuženik nema pravo na naknadu parničnog troška.

29. Tuženik je bio tijekom postupka predložio da sud pozove vještaka da se očituje na navode podneska tuženika od 17. ožujka 2022. Sud je odbio taj prijedlog jer je tuženik u podnesku od 17. ožujka 2022. naveo da je tuženik napravio simulirani izračun i to nakon 1. siječnja 2014. i da bi pretplata tužitelja po istom bila 2.019,00 eura. Vještak je izradio nalaz i mišljenje do 1. siječnja 2014. u skladu s nalogom suda jer nakon toga je intervencijom zakonodavca kamatna stopa 3,23% godišnje koja je propisana Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 143/13) i u primjeni je od 1. siječnja 2014., dakle nije donesena odluka o visini kamatne stope odlukom tuženika i za tuženika ne može nastati nikakva negativna razlika zbog toga koju bi mu morao platiti tužitelj jer je tuženik morao postupiti po Zakonu na koji tužitelj nesporno nema nikakav utjecaj. Niti se vještak može posebno očitovati o tome jer je prilikom izrade nalaza postupio po Zakonu. Tuženik je bio predložio da se provede i vještačenje na okolnosti usporedne referentne stope s kamatnom stopom koju je mijenjao, a sud je odbio provođenje vještačenje na te okolnosti jer se ne može sada pretpostavljati što bi bilo da je bilo drugačije, nego se samo može provoditi prema postojećim podacima o kamatnoj stopi koja je bila kada se kredit otplaćivao.

Slavonski Brod, 29. travnja 2026.

Sudac
Marina Vučetić

Uputa o pravu na žalbu: Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi u roku od 15 dana od dana objave odluke, putem ovog suda na Županijski sud, pisanim podneskom u tri istovjetna primjerka.

Broj zapisa: **9-30887-56c04**

Kontrolni broj: **0b76e-8a531-ecc05**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.